

ХРИСТО МАТОВЪ

ВАЛАНДОВСКА ПЪСЕНЬ¹⁾

Бѣласице, Бѣласице, майчице
Ой те тебе, ти юнашка планино!

По планини, по рудини
Стадо блѣй,
Млади овчаръ гласовито
Пѣсень пѣй.
Не е пѣсень като пѣсень
Изъ уста,
Най е пѣсень, що покъртя
Дѣнь-душа:
„Удри, удри, поганъ турчинъ,
Колко щешъ,
„Ей и рѣженъ, — можешъ да ме
опечешъ.
„Бой ли, жаръ ли, илъ бѣсило
Сѣ едно,
„Тозъ езикъ бихъ азъ откъсналъ
На часътъ,
„Щомъ би дрѣзналъ да издава
На врагътъ.
„Не една смъртъ — деветъ да сж —
Пакъ съмъ той,
„А катъ мене кръстенитъ
Нѣматъ брой:

¹⁾Писана въ Битолския затворъ следъ жестоки изтезания, презъ пролѣтѣта 1899 г. въ връзка съ Валандовската афера.